

Szovátai Hírmondó

Önkormányzati tájékoztató

XII. évf. 110. szám 2013. június

Együttműködő testvérvárosok Szovátán

Aktív együttműködés a közös jövőért címmel szervezett testvérvárosi találkozót Szováta önkormányzata, amihez pályázat útján nyert támogatást uniós forrásokból. Az Európai Bizottság megbízásából az Oktatási, Audiovizuális és Kulturális Végrehajtó Ügynökség hirdette meg az *Aktív Polgárokat Európának* című programot, ami az Európa a polgárokért keretprogram része. Ezen belül a *Testvérvárosok Polgárainak találkozója* alprogramra adott le pályázatot az önkormányzat, és sikeresen elnyerve azt, hívhatta meg testvértelepüléseinek lakosait egy tematikus találkozóra. A találkozó célja elsősorban a kapcsolatépítés, lehetőséget adni városunk lakosai és testvértelepüléseink lakosai számára, hogy földrajzi és nyelvi akadályokat leküzdve találkozhassanak és megismerkedhessenek egymással, egymás mindennapi életével, gondjaival és örömeivel, hagyományjaival és terveivel.

A projekt elemeiben kapcsolódik az előző évben szervezett találkozóhoz, amelyet az aktív időszakor jegyében szerveztünk ugyancsak valamennyi testvértelepülésünk

bevonásával, részvételével. Idei találkozóunk tematikája a fiatalokkal és szervezeteikkel, a fiatalok közösségi szerepvállalásával, a fiatalok és különböző társadalmi csoportok és rétegek közötti kapcsolatokkal foglalkozott, ezen belül is kiemelten az idős korosztály tagjaival, csoportjaival, szervezeteivel.

Az eseményre 2013. június 7-10 közötti időszakban került sor, összesen 200-nál is több résztvevővel. Ezek közül 162 magyarországi és 12 lengyelországi résztvevőt köszönhetünk: hivatalos küldöttségeket (27 személy) és a szakmai eseményekre meghívottakat (133 fiatal és időskorú személyt) Külön színfoltja volt rendezvényünknek a mezőberényi nagycsaládosok szervezete részéről érkező nagycsaládok és a szikszói időscsoport, akik szép népdalokkal örvendeztették meg a résztvevőket.

A szakmai rendezvényeket a Caritas családsegítő szolgálat szakemberei vezetésével zajlottak, azok sikeréhez közvetlen és aktív módon járultak hozzá a helybeli célcsoportok a Szovátai

Ifjúsági Szervezet önkéntesei, a szovátai Szép korúak Szeretet csoportjának tagjai is. A kedvezményezett csoportok részt vettek a rendezvények előkészítésében, azok lebonyolító és utómunkálataiban, kiértékelésében és kulcszerepük van a projekt eredményeinek hasznosításában is.

Az események programja tömören összefoglalva:

1. nap: érkezés, elszállásolás, vacsora illetve ismerkedés és városnézés;

2. nap: a szakmai rendezvények kaptak nagyobb hangsúlyt: bemutató előadásokat láthattunk, a csapatok kiscsoportos műhelymunkában vettek részt, közösen ebédeltek és terepgyakorlatot végeztek, amit kiértékelő és díjazás követett. Egy kulturális esemény, komolyzene koncert és közös vacsora zárta a napot.

3. nap: a helybeli fiatalok és idősek mutatták be Szováta várost és környékét a vendégeknek rövid kirándulások keretében.

4. nap: búcsúzkodás és elutazás. A projekt konkrét eredménye az ismerkedés, kapcsolatteremtés és tapasztalatcsere illetve tudás-átadás. A szakmai beszámoló alkalmával különböző települések képviselői beszéltek a települések közösségük helyzetéről, ezen belül az ifjúság helyzetéről, munkásságáról, programjaikról, tevékenységeikről.

(folytatás a 9. oldalon)

Emlékezzünk

Baj van az emlékezettel, feledékenyek vagyunk. Könnyen kimegy a fejünkől mindaz, ami aktualitását elveszítette, ami már sem a figyelmünket mindig lekötő jelenhez, sem az izgalmas jövőhöz, csakis a múlthoz kapcsolódik. Ugyanilyen könnyedén feledkezünk el emberekről is, akik egykor fontosak voltak számunkra, akár azért mert szót tudtunk érteni velük, vagy mert életünk egy adott pillanatában létezett közöttünk valamiféle kötélek, amit a közös feladat sző ember és ember közé. Kollegák, haverek, netán barátok is lehettünk, aztán el sodort egymás mellől az élet, és a felejtés homálya elkezdte beborítani mindazt, ami volt.

Mindig azt felejtjük el, aki elmegy. Ő még emlékszik ránk, fog is emlékezni mindig, de a maradók könnyebben felejtenek.

Mindannyian elmegyünk – egy másik országba, másik településre, egy más környezetbe, vagy csupán a jól megérdemelt nyugalomba, hogy a végső eltávozást ne is említsem –, és mindannyiunkat elfelejtenek. Ha csak a mosdóba lépünk is ki, máris más áll a helyünkbe, és kezdetét veszi a felejtés.

Ezért becsüljük meg, ha valahol – akár látogatóként is – visszavárnak, ha azt mondják, „te továbbra is közénk tartozol”, ha jelét adják, hogy még emlékeznek ránk! Mert az emlékezet megtartó erővel bír.

Emlékezzünk egymásra, hogy megmaradhassunk!

Molnos Ferenc

A Polgármesteri Hivatal elérhetőségei

Cím:
545500 Szováta, Fő út,
155 szám
Tel: 0265 – 570218
Fax: 0265 – 570524
E-mail:
secretariat@primaria.
szovata.ro

Ügyfélfogadás

Péter Ferenc
polgármester:
– Kedd 11,00 órától;

Hegyi Mihály
alpolgármester:
– Szerda 11,00 órától;

Domokos András
jegyző:
– Csütörtök 11,00 órától;

Önkormányzati határozatok

26. sz. határozat – az Eminescu lakótelepi piac illetve a fürdőtelepi piac asztalainak valamint a többi kereskedelmi felület bérbeadásához készült feladatfüzet elfogadásáról;

Borbély László képviselő szováta parlamenti irodájában Molnos Ferenc irodavezető naponta a délelőtti órákban várja az ügyfeleket.

Városházi anyakönyvi adatok

Bejelentett újszülöttek: –

Házasságot kötöttek: Bokor Oliver (Illyésmező 85 szám) – Chirila Beáta (Illyésmező 74 szám);

Boldog házasságot!

Elhunytak: Ferencz Ilona (1945) – Restád utca 13 szám; Toós Ágnes (1945) – Hosszú utca 13 szám; Ignáth Pál (1944) – M. Eminescu lakótelep C1/17 szám; Veress Gizella (1928) – Hosszú utca 84 szám Szécsi Attila Zsolt (1987) – Petőfi Sándor lakónegyed F2/12;

Nyugodjanak békében!

Kilicitalta az önkormányzat a piaci asztalokat

nem árulnak, csak különböző kézműves illetve ipari termékeket.

Az ugyancsak a fürdőtelepen lévő 10 db butikból valamennyit értékesítettek 1950 lejes áron.

A fürdőtelep különböző részeire kihelyezett gom-

Június közepén kilicitalta az önkormányzat az Eminescu lakótelepi zöldségpiac és a fürdőtelepi piac asztalait az árusoknak.

A Dollár piac néven ismert zöldségpiac bérleténél feltételül szabták a termelői bizonylatot, hogy a viszonteladókat távol tartásuk. Ezen a piacon hagyományosan elsősorban a Felső-Küküllő menti és Felső-Nyárárdmenti falvak kistermelői találnak itt friss zöldségeik számára vásárlót, de néhány regáti is elhozza ide termékeit. Van is kereslet rá, mert a déli tájakon hamarabb nő meg a paprika, érik a paradicsom,

és dinnye, bizony, jószerevel csak ott terem.

Aszalós Májai György piacfelelőst kérdeztük, hogyan keltek el a különböző kereskedelmi felületek. Elmondása szerint a Dollárpiacnál a 29 asztalból 25-öt sikerült értékesíteni asztalonként 450 lejes áron. Ez öt hónapos lefoglalást jelent. A fürdőtelepi 25 asztalból 20-at értékesítettek asztalonként 1990 lejért. A fürdőtelepi asztalok bérbevétele hat hónapra szól. A bérbevevők némelyike a fürdőidény múltával is használja, gyakorlatilag a következő licitálásig. Ezen az asztalokon zöldséget

bák esetében a 9-ből hatot sikerült értékesíteni. Az ár 3320-tól a csillagos ég. Némelyik meghaladta a 15 000 lejt is. Itt volt a legnagyobb verseny. Akik kivették, főtt kukoricát illetve pattogatott kukoricát vagy kürtőskalácsot árusítanak.

Azok a kereskedelmi felületek, amelyek nem keltek el, kevésbé előnyös helyen, takarásban vannak, vagy kevésbé forgalmas helyeken találhatóak. Ha ezekre lesz igény, és konkurencia, újabb licitálásra kerül sor. Amennyiben csak egyedi igénylés mutatkozik, akkor licit nélkül, alapáron is bérbe vehetőek. *molnos*

Adresa Primăriei
Orașului Sovata:
Sovata, Str. Principală
Nr. 155.

Tel: 0265 570 218

Fax: 0265 570 524

E-mail:

secretariat@primaria.szovata.ro

Program audiențe

Primar: Péter Ferenc:

Marti – de la ora 11,00;

Viceprimar: Hegyi Mihály:

Miercuri – de la ora 11,00;

Secretar: Domokos András:

Joi – de la ora 11,00;

Hotărârile Consiliului Local

Hotărârea nr. 26 – cu privire la aprobarea Caietului de sarcini privind licitația publică deschisă cu strigare pentru ocuparea meselor din Piața Eminescu precum și a meselor, gheretelor și chioșcurilor pentru comercializarea diferitelor produse din Stațiunea Băi Sovata și Piața Băi;

Licitații pentru piață

Primăria a organizat licitațiile pentru mesele de piață din Sovata. La piața din cart. Eminescu au fost închiriate 25 de mese a câte 450 lei bucata.

La cea din stațiune s-au închiriat 20 de mese cu 1990 lei/buc, toate chioșcurile (10) cu 1950 lei/buc și 6 gherete la prețuri care variază de la 3320 până la peste 15 000 lei.

Mesele care până acum nu au fost solicitate, urmează să fie închiriate cu altă ocazie.

Despre impozitele și taxele locale pe anul 2013 (IV)

TAXA PENTRU FOLOSIREA MIJLOACELOR DE PUBLICITATE, AFIȘAJ ȘI RECLAMĂ

Art. 32. - Contribuabili care beneficiază sub diverse forme de serviciul de reclamă și publicitate, în baza unui contract sau a unui alt fel de înțelegere încheiată cu altă persoană, datorează o taxă pentru servicii de reclamă și publicitate de 3% din valoarea serviciilor de reclamă și publicitate, care se plătește lunar de către cel care închiriează panoul, afișajul sau structura de afișaj, până la data de 10 a lunii următoare, celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclamă și publicitate.

Art. 33. - Pentru folosirea mijloacelor de publicitate prin afișaj, panouri sau alte asemenea mijloace publicitare beneficiarii datorează o taxă de 25 lei /an/mp. sau fracțiune, și se plătește anticipat de către beneficiarul publicității, proporțional cu numărul de luni de utilizare iar în cazul în care mijloacele de reclamă și publicitate au o durată mai mare de un an, taxa se plătește conform art.11 din prezenta hotărâre.

Art 34. - În cazul unui afișaj situat la locul exercitării activității taxa anuală se stabilește în funcție de dimensiune și este de 30 lei/an/mp. sau fracțiune.

În cazul unui panou luminos racordată la sistemul de iluminat public taxa de reclamă luminoasă este de 110 lei după fiecare sursa de iluminare de 20 Watt/an sau fracțiune.

Taxa pentru folosirea mijloacelor de publicitate, afișaj și reclamă se plătește în două rate egale până la 31 martie și 30 septembrie, iar în cazul în care taxa anuală nu depășește suma de 50 lei inclusiv, se plătește integral

până la primul termen de plată.

Art. 35. - Reclamele și firmele se amplasează cu respectarea "Regulamnetului privind amplasarea și autorizarea reclamelor și firmelor pe domeniul public și privat al orașului Sovata, precum și pe domeniul privat al persoanelor fizice și juridice din acest oraș".

Art.36. - Taxa pentru afișele și biletele netipărite este de 3 lei pentru fiecare exemplar. Taxa se va achita la caseria Primăriei orașului Sovata.

IMPOZITUL PE SPECTACOLE

Art. 37. - Persoanele fizice și persoanele juridice care organizează, cu plată, manifestări artistice sau sportive, impozitul pe spectacole, se stabilește asupra încasărilor din vânzarea билетelor de intrare și a abonamentelor, după cum urmează:

- de teatru,balet, operă, operetă,concert filarmonic, cinematografie, alte spectacole muzicale, circ, competiții sportive interne și internaționale - 2%
- în cazul oricărui alte manifestări artistice, altele decât cele enumerate mai sus cota este de - 5%;

Art. 38. - Pentru activitățile artistice și distractive de videotecă și discotecă, impozitul pe spectacole se stabilește pentru fiecare zi de manifestare artistică sau de activitate distractivă prin înmulțirea numărului de metri pătrați ai suprafeței incintei videotecii sau discotecii, după cum urmează:

- în cazul videotecilor – 1,60 lei
- în cazul discotecilor – 1,70 lei

Art. 39. - Plătitorii impozitului pe spectacole sunt obligați să respecte normele tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vizarea, evidența și gestionarea, după caz, a abonamentelor și a билетelor de intrare la spectacole

Nerespectarea celor menționate mai sus, constituie contravenție și se sancționează cu amendă.

Art. 40. - Pentru determinarea impozitului pe spectacole în cazul videotecilor și discotecilor se aplică un coeficient de corecție de 3,00.

Art. 41. - Impozitul pe spectacole se plătește lunar până la data de 15 inclusiv a lunii următoare.

TAXA HOTELIERĂ

Art. 42. - Pentru șederea în stațiunile turistice, declarate conform legii, taxa se determină pe baza cotei de 1% , aplicată asupra tarifului de cazare, iar taxa se datorează numai pentru o singură noapte de cazare, indiferent de durata sejurului.

În tariful de cazare nu se cuprind alte servicii decât cele pentru cazare.

Art. 43. - Taxa hotelieră se încasează de către persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea, o dată cu luarea în evidență a persoanelor cazate, și se plătește în primele 10 zile ale fiecărui luni pentru luna precedentă iar în cazul în care taxa hotelieră este inclusă în chitanța sau în costul билетului de odihnă și tratament, persoanele juridice vor plăti suma încasată cu acest titlu.

Art. 44. - Sunt scutiți de taxa hotelieră persoanele fizice în vârstă până la 18 ani, cu handicap grav sau accentuat invalizii de gradul I și II, pensionarii, elevii, studenții și militarii în termen., veteranii de război, văduvele de război, văduvele nerecăsătorite ale veteranilor război, persoanele prevăzute la art. 1 al Decretului –Lege nr.118/1990, soțul /soția care este cazat/cazată împreună cu o persoana menționată mai sus.

Prejudecățile maghiarofobe și adevărul despre ele (V.)

de Tihamer Czika (pagina online ACUM:TV 8-3-2009)

9. În Ținutul Secuiesc e sărăcie din cauza corupției autorităților locale dominate de UDMR

În primul rând trebuie să definim ce înțelegem prin sărăcie. Dacă comparăm Secuimea cu Clujul, Timișul sau să zicem Ilfovul, da, este o regiune săracă. Dar dacă o comparăm cu majoritatea județelor Moldovei, cu județele din Dobrogea, sau cu unele județe din Ardeal ca Bistrița-Năsud sau Caraș-Severin, putem zice că județele secuiești sunt bogate, sau cel puțin mai înstărite decât acestea.

Ținutul Secuiesc a fost unul sărac și nedezvoltat încă din perioada austro-ungară, fiind una dintre cele mai defavorizate regiuni ale imperiului. Fiind la margine, trăind mai mult din agricultură și exploatarea pădurilor, el a beneficiat foarte târziu de investițiile în infrastructură și economie. Deși au fost trei perioade de modernizare instituționalizată (începutul sec. XX, 1940-1944, perioada comunistă) ea a ajuns în anii 1990 ca una dintre regiunile cele mai sărace din Ardeal. Situația nu a fost ajutată nici de faptul că mai toate guvernele în afară de ultimul (2004-2008), au ținut cu bună știință nivelul investițiilor centrale la un nivel foarte scăzut în această regiune. Povestea drumului reabilitat care se oprește la granița cu județul maghiar a fost cât se poate de reală.

Investițiile străine abundente intrate în România de la sfârșitul anilor 90 până azi s-au direcționat mai ales în jurul marilor orașe din regiune (Brașov, Cluj, Sibiu, Timișoara) orașe mari care au avut infrastructura și forța de muncă pregătită pentru acceptarea acestor investiții. Majoritatea Ținutului Secuiesc fiind un teritoriu mărginaș, muntos,

nestrăbătut de drumuri europene sau magistrale feroviare, neavând aeroport în afară de cel din Târgu-Mureș, a pierdut cursa din start cu județele apropiate ca Brașov, Sibiu, Cluj.

Trebuie știut că și în interiorul Ținutului Secuiesc există diferențe destul de mari în nivelul de trai al localnicilor. Există microregiuni mai înstărite ca regiunea dintre Târgu-Mureș și Odorheiu Secuiesc, și există microregiuni mult mai sărace, precum majoritatea județului Covasna sau valea Gheorgheniului din nordul județului Harghita.

Nu se poate nega faptul că poate, dacă unele administrații publice locale se trezeau mai devreme, deschideau parcuri industriale, ofereau stimulente financiare mai mari investitorilor, poate măcar în unele orașe situația ar fi mai bună azi. Se poate recunoaște că în unele cazuri autoritățile locale dominate de UDMR au făcut greșeli, sau nu au făcut cât se putea. De exemplu în Sfântu Gheorghe abia s-a schimbat ceva între 2000 și 2008, pe când Miercurea-Ciuc de exemplu galopa în dezvoltare. Ca și în celelalte partide, și în UDMR există primari buni și primari slabi.

Însă este clar că în general situația mai precară a acestor județe este una care ține deja de sute de ani și este menținută de așezarea marginală în privința magistralelor de transporturi, de lipsa de infrastructură modernă, de apropierea unor orașe mult mai mari care absorb investițiile din regiune, de teritoriul muntos și clima rece, dar și de dezinteresul general al tuturor guvernelor de la București în care UDMR-ul nu a avut sau nu are o influență puternică.

10. Românii din Harghita și Covasna sunt discriminați de autorități

În general această afirmație nu este adevărată. Există însă și excepții, deși rare, dar care trebuie recunoscute și corectate.

În primul rând să luăm cazul autorităților deconcentrate, nelese, cele care sunt de fapt mâna în aceste județe a guvernului sau a diferitelor ministere. În cazul autorităților deconcentrate majoritatea directorilor și chiar a angajaților sunt români chiar și în Secuime, astfel problema nu se pune. Se pună însă la unele probleme lipsei folosirii limbii maghiare (ex. prefectura și unele autorități subordonate nu folosesc deloc maghiara în aceste județe)

În cazul autorităților locale alese, primării, consilii județene în localitățile și județele unde există majoritate maghiară, bineînțeles că cei care conduc sunt maghiari, ei fiind cei care câștigă alegerile. S-a întâmplat de câteva ori, ca în comunicarea oficială a unor primării din localități unde există o comunitate însemnată de români, limba română să fie omisă. Asta a fost cazul un timp a publicației oficiale a primăriei din Sfântu Gheorghe, sau a paginii de web oficiale a municipiilor Târgu-Secuiesc și Gheorgheni și a Consiliului Județean Harghita. Problema cu ziarul primăriei Sfântu Gheorghe și a paginii de web a municipiului Târgu Secuiesc și a CJ Harghita au fost rezolvate, după niște avertismente date de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD). De menționat că primăriile Târgu Secuiesc și Gheorgheni nu sunt controlate de UDMR, ci de PCM, partid mult mai puțin deschis la multiculturalism.

O altă „discriminare” sesizată

mai recent a fost cazul Bibliotecii Județene Covasna, unde pentru ocuparea postului de director Consiliul Județean Covasna s-a cerut ca și criteriu cunoașterea limbii maghiare. La sesizarea unui cetățean local, CNCD a decis că această cerință discriminează, pentru faptul că postul de director nu presupune activitate de relație cu publicul, deci cunoașterea limbii maghiare nu este importantă. Președintele CJ Covasna a contestat însă decizia în instanță, zicând că „într-un județ cu 75% populație de etnie maghiară și o bibliotecă unde jumătate din colecție este maghiară și 75% din cititori maghiari, trebuie ca și directorul să cunoască și limba maghiară, respectiv cultura maghiară.” Cazul acesta cred că este de discutat. Nu sunt sigur că aici CNCD a avut dreptate.

Nu se popularizează la fel de mult însă în presa românească deciziile CNCD cu privire la discriminarea maghiarilor de către autoritățile locale cu conducere românească. De exemplu primăria Târgu Mureș a fost sancționată pentru că nu a publicat pe site-ul oficial toate informațiile generale actualizate în limba maghiară.

Concluzionând: în afară de câteva cazuri izolate, în orice localitate unde există o comunitate însemnată de români toate instituțiile locale sau județene comunică documentele oficiale în limba română și îi angajează pe români fără discriminare. Aceste județe sunt în centrul României, unde totuși 70%-80% din documentele oficiale sunt făcute oricum numai în limba română. Sunt totalmente de acord că discriminările de orice parte trebuie condamnate și sancționate, dar isteria presei românești în a încerca dovedirea unei discriminări generale este total deplasată și răuvoitoare.

Megemlékezéseken testvérvárosokban

Május utolsó napjaiban a 75. születésnapját ünneplő Budapest XIII. kerület 75 programja keretében megemlékezett a Szóvátával kötött testvérvárosi kapcsolat 15. évfordulójára is. Ebből az alkalomból több testvérvárosi küldöttség mellett ott volt Szóváta képvisellete is azon a kétnapos rendezvénysorozaton, amellyel a szervezők a kerék évfordulót megtisztelték.

A vendéglátók városbemutató bemutató illetve ünnepi programját a gyakori esőzés ugyan csak megzavarta, ennek ellenére élményszámba ment tapasztalni, hogy miként próbál gondoskodni egy nagyváros a lakóiról.

Valamennyi vendég számára maradandó emléket jelent egy korszerűen felújított óvoda, a Madarász Viktor festőművészről elnevezett intézmény megtekintése, amelyre joggal büszke a XIII. kerületi önkormányzat.

Egy lakhatóbbá tett lakótelepen az önkormányzatnak sikerült elérnie, hogy az ott lakók sokkal többet tartózkodjanak a szabadlevegőn.

Részt vettünk egy díszpolgáravató ünnepségen, ahol Román Sándor koreográfus tanítványai (ExperiDance) fergeteges táncprodukcióval örvendeztettek meg minden jelenlévőt.

Hogy nyomot hagyjunk az időben, a kerület testvérvárosainak küldöttségei emlékfákat ültettek a kerület tovább szépülő és bővülő parkjában.

Nagy örömünkre itt szóvátaiakkal találkozhattunk, hiszen a vendéglátóink által szervezett velencei angol táborba kiutazott diákok és pedagógusok egy napos budapesti programját éppen akkorra időzítették.

A polgármester, a diákpolgármester, és a lakosság képviselői üzenetet küldtek a jövőbe. Az acélhengerben elhelyezett tárgyakat, dokumentumokat 25 év múlva a kerület 100. születésnapján bontják fel az utókor képviselői.

Az első pesti lóvasút 1866. évi járatának emlékére retro lóvasút haladt át a 75. születésnapot ünneplő XIII. kerületen. Május 30-án éjfél után a 14-es villamos vonalán repítette vissza a múltba a résztvevőket.

Ott voltunk, kipróbáltuk. A Béke térről a Lehel térig élvezhetjük a nem mindennapi fuvar. A zsúfolt kocsiból szemléltük a Váci utcát, ahol 1866 nyarán gurult végig az első vasúti kocsi, s ahol 1900-ban a lóvasút megszűnt.

De számunkra a legfontosabb program pont Kusztoz Endre szóvátai képzőművész

kiállítása volt a Radnóti Miklós Művelődési Központban, ahol a polgármesterek köszöntőt mondtak, s a harminc képből álló kiállítást Siklodi Zsolt grafikusművész nyitotta meg.

Alig ért véget a XIII. kerületi program, Szóváta küldöttségét Tatára várták a Nemzeti Összetartozás Napja alkalmából szervezett ünnepekre. Az

1920. június 4-én aláírt trianoni békeszerződés fájdalmára emlékezve, az ünnep ugyanakkor a magyarság és az egységes magyar nemzet összetartozása érzésének megerősítését szolgáltatta. A Szógyéni utcában a Benes dekrétumok alapján Szógyénből kitelepítettek emléktáblájánál kezdődött az ünnepség, majd a Nemzeti Összetartozás terén, Smidt Róbert szógyéni faragó 2010-ben felállított emlékoszlopánál magam mondhattam az ünnepi beszédet arról, hogy az összetartozás tudata mellé az összetartozás érzését miként éltem meg a nyolcvanas évek elején.

A Trianoni döntés által szétszabdalt nemzetrészek tagjai

érezik a legerősebben, mit jelent szétszakítottnak, más népek beolvasztó politikájának áldozata lenni. Ők kapaszkodnak erősebben a nemzethez tartozás kötelékeibe. És amíg kapaszkodnak, van remény a megmaradáshoz.

Ennek az egymásba kapaszkodásnak a jelképe Smidt Róbert újabb fából faragott alkotása,

a mely egy országalmából és négy ráhajoló kézből – a négy település, Tata Szóváta, Szógyén és Magyarkanizsa jelképéből – áll.

Az ünnepség végén a települések képviselői azzal az ígérettel vihették haza a szétszedett darabokat, hogy esztendő múltával a Nemzeti Összetartozás Napján Tatán ismét egymáshoz illesztik.

Molnos Ferenc

Iskolanap a Sófalvi Illyés Lajos Gimnáziumban

A hagyományteremtés szándékával szerveztek iskolanapot június 14-én a Sófalvi Illyés Lajos Gimnáziumban.

Az ünnepélyes megnyitót követően közös torna és tánc következett, majd míg az I-IV. osztályosok számára sporttevékenységeket szerveztek, a nagyobbak régi diákokkal találkozhattak. Továbbá szabadtéri közösségi játékokat szerveztek, zenés aerobica került sor, iskola- és helytörténeti vetélkedőn mérték össze tudásukat.

Az óvodások is bekapcsolódtak az iskolanapi tevékenységekbe, rájuk is érdekes játékok vártak. Ha csak a szükséges kellékek listáját nézem (3 db mosolygó arcok-talp, 300 db buborékfújó, Udvarhely-társasjáték, 5 db bergmancsó, 10 db pingponglabda, 10 db rafi zsák, kötél, kendők, fakanál, 5 db alma, színes kréták), abból is sejthetem, hogy többféle érdekes foglalkozást találtak ki számukra a szervező pedagógusok. És akkor itt még nem is sorolták fel a kellékek között az énekhangot, pedig „Énekeljünk, énekeljünk” címen dalok vetélkedőjére is sor került. Amíg a nagyok társasjátékokat játszottak, akadálypályán bizonyították az ügyességüket, zsákban vagy párban futottak, köteleket húztak vagy labdát vezettek, fakanálon almát stafétáztattak, az óvodások oroszlánt etettek és színes krétákkal telerajzoltak egy jó darab aszfaltfelületet.

Ezzel telt a délelőtt. Aki nem szórakozott jól, magára vessen!

A délután, még ebéd előtt, a korábban meghirdetett „Az én iskolám” rajz és makett pályázat értékelésével kezdődött. Aztán az iskolában falra erősített emléktáblát avattak

az iskola néhai pedagógusa, Lengyel Katalin tiszteletére.

Meghívták, jó szóval, virággal és emléklappal köszöntötték az iskola immár nyugdíjas pedagógusait, hadd érezzék, hogy nem felejtették el őket.

„Mikor megszületett a mai Iskolanap ötlete – már nem is tudom ki fejből pattant elő – gondolkoztunk, mivel is tehetnénk ünnepibb, színesebbé a napot, és akkor merült fel, hogy mi is lehetne ünnepibb, mint újra itt látni a régi oktatókat, meghívni azokat, akik sok-sok évet ledolgoztak itt, és talán lenne kedvük egy rövid időre visszatérni, csak körülnézni, csak bepillantani a régi ismerős osztályokba, csak egy darab krétát kézbe venni, csak egy kicsit emlékezni...

Köszönöm szépen mindenkinek, hogy megtisztelték a jelenlétükkel, akkor is, ha már hosszú volt az út otthonról

idáig, akkor is ha nincs mindenki itt, akivel szívük szertint találkozna, akkor is, ha már nem az a szín, nem az az illat, nem egészen az a kép, amire emlékeznek. Mert az iskola mégis csak az, hiába változott a név, sokak számára még mindig „az egyes” – ugye az? Hát persze, hogy az. Igyekszünk, hogy ugyanaz maradjon az iskola, ahová szívesen jöttek a diákok, ahová valaha (mikor még sokkal több volt a gyerek) nem is volt egyszerű bekerülni, amelyre büszke volt a szülő, büszke a tanár.

Megtépzott bennünket is a sok változás, a nyakra-főre

megjelenő mindenféle válság, de igyekszünk – több-kevesebb sikerrel – állni a sarat.

És mivel a jelen a múltba gyökerezve épülhetett csak fel, úgy éreztük meg kell becsülnünk a múltat, ne higgye senki, aki valaha ide tartozott, hogy elfelejtették. Nem felejtették el. Vannak nevek, amelyek sok év után sem merültek feledésbe, és fel-fel hangzik – jórészt volt diákok szájából –, hogy emlékszel-e? ...

Hát emlékezünk. Emlékezünk azokra is, akik már nem lehetnek itt, az idő előtt eltávoztakra emlékezünk kegyelettel.” – mondta el köszöntőjében Kovács Rozália igazgató.

További programok voltak: a cserkészcsapat bemutatója, tanár-diák-szülő meccsek, nemezelés a Szovátai Népi Játsszóház kézműves foglalkozása keretében. Volt táncház az óvodások, I-IV osztályosok, szülők illetve az V-VIII. osztályosok, pedagógusok, szülők számára. A pedagógusok kézműves vásárt rendeztek.

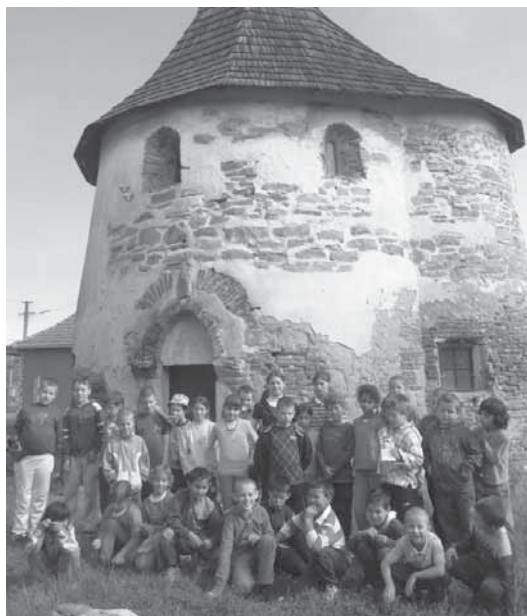
Este befejezésül jött a szabadtéri suli-buli.

nos

Ne csak taníts, örökíts!

Az előző tanév eredményes és a gyerekek számára élményekben gazdag programját követően érdemesnek, indokoltan tartottuk, hogy a 2012-2013-as tanévben is folytassuk azt a tevékenység sorozatot, melynek címe mostanra már jelszavunkká vált. A „Ne csak taníts, örökíts!” éves projektünk célcsoportja a Szakadati Általános Iskola alsó tagozatos gyerekei, illetve szülei családjaik. A megálmodott tevékenységek és programok megvalósítása érdekében nyújtottunk be és nyertünk támogatást a magyarság szellemi értékeinek megismertetését szolgáló, önanonosság-tudat megerősítését célzó, magyar nyelvű oktatási programra, amelyet az Emberi Erőforrás Minisztérium Külhoni Magyarok Osztálya a Balassi Intézet közreműködésével hirdettet meg.

A jeles napokhoz, a magyar népszokásokhoz, a vallási ünnepekörkhöz kapcsolódó program keretében a gyerekek megismerkedtek a helyi- és távolabbi magyar vidékek néphagyományával, népszokásokkal, régi hagyományos munkamódszerekkel, népi időjárásjóslo hiedelmekkel, a magyar törté-

nelem, irodalom néhány neves alakjával, azok életével. A magyar néphagyományok, illetve a magyar történelem és népi kultúra átörökítését célzó tevékenységek által törekedtünk erősíteni a kisiskolások önanonosság-tudatát, élményszerű foglalkozások során megismertette velük nemzeti kultúránk nagy múltú szellemi értékeit. Az ismereteket színesítettük népi gyermekjátékokkal, népdaltanulással, néptánc-elemek elsajátításával; a foglalkozáson helyet kapott az ízes magyar népmese, mondóka, kiszámoló, valamint a gyerekek által kedvelt kézművesség, különböző népi kézműves technikákkal való megismerkedés, a bemutatott technikák kipróbálása.

Az őszi tevékenységek nagyrészt a szüreti ünnepkörhöz kapcsolódtak: szüret, Szent Mihály napi népszokások, kukoricafosztó, Márton napi népszokások, Kata-

lin- és Andrásházi napi köszöntők.

Az adventi készülődésben helyet kapta a Szent Miklós és Luca napi keresztény népszokások megismerése, ugyanakkor erdélyi népi betlehemes játék betanulásával és előadással, valamint a szülőkkel való közös karácsonyi kézműveskedéssel hangolódunk rá a kereszténység nagy ünnepére, karácsonyra.

Ezt követően az új évet köszöntöttük, és a Magyar kultúra napján megemlékeztünk a Himnusz születésnapjáról. A Sóvidéken még élő, tréfás far-

sangi alakoskodás sem maradt el, a gyerekek nagy örömeire más „bőrbe” bújva, mókával, vidámsággal űztük el a telet.

Március 15-e alkalmával, Kossuth nótával verbuváltuk a kis „huszárokat” az iskolában, és emlékeztünk mi is méltón a szabadságharc hőseire, mint követendő példákra.

A húsvéti készülődés során magyar tájegységek hagyományait, illetve a székelynépszokásokat, húsvéti locsolóverseket, archaikus népi imádságokat tanultunk közösen, és tojást írtunk kesicével, hagyományos népi technikával.

A népdal, népi gyermekjátékok mellett közkedvelt kézműves tevékenységeken a gyerekek kipróbálhatták kez ügyességüket, és örültek sajátkezü alkotásaik sikerének. Így készültek terméshabok, só-liszt gyurma alkotások, csuhéjátékok és virágok, adventi koszorú és betlehemi jászol, rongybaba, álarc, nemezdíszek.

A „Tanulj többet, legyél jobb!” hét alkalmával Korondra látogattunk, ahol közösen megcsodáltuk a Sőhát-Sósoros természetvédelmi kiállítást, valamint bekíváncsiskodtunk a taplász- és a fazekas mesterek műhelyébe. Nagy élmény volt a gyerekeknek, hogy ők maguk is kipróbálhatták a korongozást, átélhették az alkotás örömét.

Az évi program megkoronázása a május 29-31 között, Algyógy-Vajda-hunyad-Déva-Nagyenyed útvonalon megszervezett, „Utazás a múltban” elnevezésű kirándulás volt. A gyerekek három, élményekben gazdag napot töltöttek Algyógyon a Keresztény Ifjúsági Központban, valamint ellátogattunk a közeli Déva- és Vajdahunyadi várakba. A gyerekek csapatokba osztva dolgozták fel a dévai és a vajdahunyadi várak történelméről szóló ismeretterjesztő szövegeket, legendákat, megismerték a várakhoz kapcsolódó jeles személyiségek életét, a korabeli

történelmi időszakot. Minden csapat saját címert készített a csapatának, különböző kézműves technikákat alkalmazva. A várlátogatások során a gyerekek betekintést nyerhettek a várakban lakók életébe, bebarangolták a termeket, az ott kiállított korabeli használati tárgyakat, folyosókat, belső udvarokat, valamint a várromokat. A dévai várnál észleltük „találkozni” a jelent és a múltat, amikor a gyerekeket modern felvonó repítette fel a régmúlt idők eseményeiről mesélő vár falai közé. Algyógyon pedig megcsodálhattuk Erdély legrégebbi körtemplomát.

Útban hazafele a nagyenyedi Bethlen Gábor kollégiumnál pihenőt téve a gyerekek ismereteket szereztek néhány, az iskola padjaiban nevelkedett, híres magyar személyiségről, illetve meglátogattuk a nagyenyedi vártemplomot.

Az éves program folyamán a gyerekekkel sikerült megismertnünk a magyarság, helyi székely közösség néphagyományait, saját népünk kulturális örökségének jellemző sajátosságait, és ízelítőt nyújtani a távolabbi, szórvány magyarság néhány fontos történelmi eseményéről, nagyjaink által ránk hagyott örök értékekről, nemzeti kultúránk nagy múltú értékeiről. Ez által megalapoztuk a gyerekek székely-magyar önanonosságtudatát, amely alapja a hosszútávon kialakuló nemzeti identitástudatnak, annak az érzésnek, amely megalapozza a szülőföldhöz kötődésük fontosságát, a haza- és szülőföld-szeretetet.

A projekt céljának megvalósulásáért köszönetünket fejezzük ki az Emberi Erőforrás Minisztérium Külhoni Magyarok Osztályának és a Balassi Intézetnek a kapott támogatásért.

Kiss Enikő

Ezek a mai fiatalok...

A Domokos Káz-mér Iskolacsoport diáktanácsa és a Szovátai Ifjúsági Szervezet szervezésében és közreműködésében valósulhatott meg az idei év május utolsó hétvégéjén megrendezett diák délután, pontosabban a diáknapi Szovátán!

A szovátai városnap nyitó rendezvényei közé tartozott, sok feladat mellett, a gulyásfőzés, amikor a középiskolás diákok kisebb társaiknak főztek ízletes ebédet. Ezt követően a középiskolások kerültek figyelmünk központjába.

Előzetes csoportos jelentkezés alapján lehetett benevezni a vetélkedőkre, minimum 10, maximum 25 személy lehetett egy csapatban, akik különböző névvel (Jack ass, Kell bimbó, Muffin, Nevetörpök, Piroska és a Farkaaa's, Sördögök, This no all, What can there), színű polókkal, benerrel, zászlóval és himnusszal mutatkoztak be. A színes vetélkedők sorozata a tánc-maratonnal kezdődött. Minden csapat egy táncspárt delegált, s ezek a párok két és fél órán keresztül kellett a színpad ördögeivé váljanak különböző stílusú zenére. Volt ott maroszáki, cigány, techno, house, rap, disco zene, régi és új slágerek, minden ami kellett a partihoz, a jókedvhez. A szurkolás sem maradt el, a csapatok végig kitarottak saját társaik mellett, s biztatták, ha kellett tapsal, máskor zajjal vagy éppen

táncal. Lenyűgöző parti ke-rekedett a tánc végére.

A tánc-maraton lejárta után kezdődött igazán a versengés, mert minden csapat különböző feladatokban kellett részt vegyen. Volt ott fejtörő, photo hunting, fantomállat, harácsolás persze a kreativitás, a furfangosság sem maradt el a kihívások közül.

A vetélkedők színes megmérettetéseket hoztak a fiatalok számára. Így csapatostól részt vehettek a vizes-lufis versengésben, a vízfordásban, a kötélhúzásban illetve a pingpong labdaeregetésben vagy éppenséggel a meredek falmászáson. Öröm volt látni, ahogy a fiatalok összekovácsolódnak, ahogy megbeszélik a stratégiát, hogy fognak együtt dolgozni. Legszínesebb stratégiák kerültek felszínre,

mindegyik csapat más, más módon látott neki a feladatoknak.

Ezek a mai fiatalok képesek szerveződni, emberséges légkört teremteni, sőt, szórakozni és egymásra odafigyelni, függetlenül attól, hogy éppenséggel hova tartoznak, melyik társa áll jobbról, balról, mert mindkettőre számíthat, hisz az érdek, az közös! El tudják dönteni, hogy tartom, húzom, vagy éppenséggel elengedem a kötelet, mert a teljes csapat hasznára, vagy kárára megy a feladat. Mindezt teljesen egyszerre, harmóniában, kivétel nélkül!

Szovátai Ifjúsági Szervezet nevében megszeretném köszönni a szülőknek, hogy elengedték fiataljaikat, illetve a tanároknak, hogy biztatták a diákokat a csapatokat. Külön köszönet

jár támogatóinknak, a helyi önkormányzatnak, továbbá a díjak támogatóinak: Maroszáki közbirtokosság, Danubius Hotel Szováta, Halászcsárda, Pacsirta Hotel, Adrenalin Plus Adventure, Park Szováta, City Train, Deák Trans, Nosztalgia Hegyigözös, Veritas étterem, Szovátai Hegyimentő Egyesület. Természetesen az Ifjúsági Szervezet minden egyes tagjának, aki támogatott véleményével, szervezéssel, lebonyolítással, szabadidejével és mindenféle kis hozzáállással. Nem utolsó sorban köszönet, minden diáknak, aki részt vett a feladatokban, mert az egész rendezvény sikerre abban rejlik, hogy közel száz aktív résztvevője, érdeklődője volt.

Köszönöm szépen!

Nagy László

DK-s sikerek történelemből

2013. május 10. és 12. között VIII. alkalommal megrendezésre került a magyar tan nyelvű középiskolák országos tantárgyvetélkedője.

A 2006 óta minden évben újabb és újabb izgalommal szolgáló tantárgyverseny színhelye a marosvásárhelyi Bolyai Farkas Elméleti Líceum, mely évről évre gyarapodó létszámmal fogadja vissza a régi és az új, tudásukat megmérettetni vágyó magyar diákokat az ország minden részéről.

Számunkra a kihívás súlya már korábban ismert volt, ugyanis (2011-ben Gáspár Botond, 2012-ben pedig Lőrinczi Hajnalka) már volt szerencsénk megtapasztalni és végig izgulni a „Historia Nostra” Országos Történelmi Vetélkedőt. A verseny célja a történelem iránti érdeklődés felkeltése, a tehetséges tanulók kiválasztása, képességeik kibontakoztatása, fejlesztése.

A kronológiai sorrendben következő események ez alkalommal a magyarság történelmének a Rákóczi-szabadságharcától az 1848-as forradalomig lezajlott eseményeit ölelte fel.

Bár tapasztalatunk vezényelt minket a versenyen való újabb részvételhez, a reformkor periódusát is magába foglaló hatalmas terjedelmű anyag megtanulása nagyobb kihívásnak bizonyult, mint hittük. A több mint két kemény hónapot magába foglaló felkészülésünkben mindvégig segített, támogatott és buzdított Nagy Sándor, iskolánk történelem tanára. Valahányszor hitünkben és képességeinkben megrendültünk, az ő határozott fellépése visszaadta önbizalmunkat.

A vetélkedő mozzanatai ismertek voltak számunkra. A témához kapcsolódó feladatlap megoldására három hosszú, iz-

galommal és feszültséggel teli óra állt a rendelkezésünkre. A Bolyai Farkas Elméleti Líceum padjai között ülve mindketünkben felébredt az az ismert érzés, mely izgalmat és félelmet, örömet és bizonytalanságot egyaránt magába foglalt. A 17 feladatot tartalmazó vizsgalap megmérettető próbái között szerepelt fogalom-meghatározás, képfelismerés, adott helységhez kötődő esemény megnevezése, híres személyiségek azonosítása, valamint kisesszé megírása.

Csupán amikor kijöttünk a teremből tudatosult bennünk, hogy nevezetes és országos szinten elismert erdélyi főiskolák 30 diákjával mérettettük meg elsajátított tudásunkat, többek között a Bolyai Farkas Elméleti Líceum, a Kölcsey Ferenc Főgimnázium, a Székely Mikó Kollégium, a Márton Áron Elméleti Líceum, valamint a Áprily Lajos Főgimnázium tanulóival.

A tét rendkívül nagy volt, hiszen a versenyen díjazott XI. és XII. évfolyamos diákok felvételt nyertek a Babeş-Bolyai Tudomány Egyetem Történelem Karára. A zsűri elnöke dr. Rüszt Fogarasi Enikő, egyetemi docens, dékán-helyettes, a zsűri tagjai dr. Molnár Kovács Zsolt, egyetemi adjunktus és Soós Zoltán, történész.

Iskolánk XII. B osztályos tanulója, Gáspár Botond, második alkalommal tudhatta magáénak a III. helyet. Lőrinczi Hajnalka, XI. A osztályos diák pedig dicséretben részesült.

Ez úton szeretnénk megköszönni a rendszeres felkészülést és támogatást Nagy Sándor tanár úrnak, valamint a lehetőséget, hogy mindketten második alkalommal részeshelhettünk az országos szinten elért győzelem dicsőségében.

Lőrinczi Hajnalka

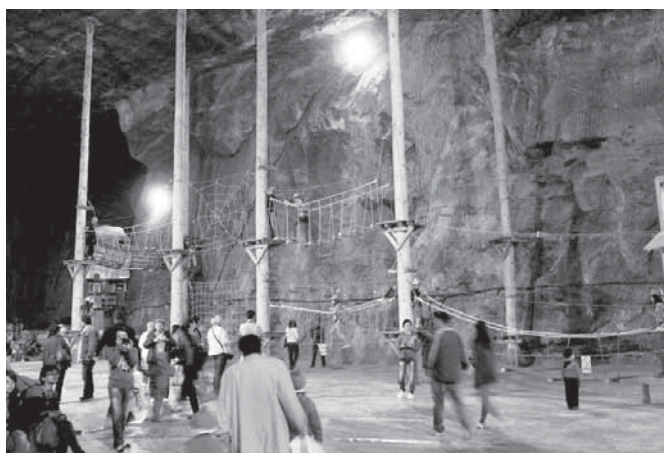
Együttműködő testvérvárosok...

(folytatás az 1. oldalról)

Érdekes és figyelemfelkeltő volt Sümeg város bemutatkozása. Sok érdekes, tanulságos esetet, helyzetet láthattunk. Ezek közül néhányat említek: Budapest XIII. Kerületből érkező fiatal, 16-17 éves diáklányok bemutatták a halmozottan sérült gyerekekkel közösen szervezett programjukat. Tanulságos tapasztalat volt az, ahogyan beszéltek és viszonyultak a közös programhoz, a gyerekekhez illetve az Eurosuli programhoz, amin részt vettek. Előadásukat harmonikusan kiegészítette a XIII. Kerületből érkezett szép korúak képviselőjének előadása, amely részletezte a csoport életét, és bemutatta a korosztályok közötti kapcsolatok

hagyománnyal rendelkező mozgalmakat, szervezeteket amelyben a fiatalok részt vehetnek, kialakítva és fejlesztve többek között a közösségi szellemet is. A házigazda szerepet is betöltő Szovátai Ifjúsági szervezet és a Caritas családsegítő szolgálat előadása, bemutatója zárta az első szakaszt. Köszönet a tartalmas és tanulságos bemutatókért!

A további szakmai programok részleteiről a Caritas szakemberei külön írásban számolnak be. Ismételten megköszönjük nekik a profi levezetést! A SZISZ önkénteseinek az önzetlen munkát és segítséget! Ugyancsak köszönetet mondunk mind-

több szép példáját. Átfogó és részletes bemutatót tartott a mezőberényi alpolgármester asszony. Szakmailag tanulságos és profi előadást a szikszói szociális szolgáltató központ négy képviselője. A lengyelországi Brzeskoból érkezett vendégeknek több tolmács is fordította az előadásokat illetve az ő bemutatójukat, amelyet a többi előadáshoz hasonlóan vetített képes előadással kötöttek egybe, lebilincselő és érdekes volt, részletesen ismertette mindazokat a szép

azoknak, akik a vendégek fogadásában, ellátásában, kíséretében, a szervezett programok megvalósításában részt vettek! Továbbá ezúton is köszönjük a testvér települések önkormányzatainak és polgárainak, képviselőinek, csoportjainak, hogy vállalták az utazással járó fáradságot, nehézségeket, és megtisztelték jelenlétükkel, aktív és lelkes részvételükkel hozzájárultak a szakmai rendezvények sikeréhez!

Kiss János

„Tiszta forrásból”

mottóval indította a 2012-2013-as tanév tevékenységsorozatát a népi kultúra átörökítése érdekében, a néhány éve önkéntesen működő Szóvátai Népi Játsszóház. Célunk a népi hagyományörzés- és továbbadás, ezek által olyan egyéni képességek megalapozása és fejlesztése, ami a gyerekek számára alapvetően fontos: közösségi beilleszkedés és viselkedési formák, érzelmi kultúra kialakítása, manuális készségek fejlesztése, hagyományos kézműves technikák elsajátítása, népzenei és néptánc

műveltség megalapozása, nem utolsó sorban nemzeti önazonosság tudatuk fejlesztése, a magyarság maradandó szellemi értékeinek megismertetése, megszerettetése. Mind ezt pedig a „tisza forrásból” merítve, a néphagyományok segítségével igyekeztünk ez évben is megvalósítani.

Ez évi táncbájos foglalkozásainkon főképp moldvai és felcsúki néptáncemlékekkel, táncrendekkel ismerkedhettek a résztvevő gyerekek, a játszóház népi zenekarának közreműködésével, a sajátosan sóvidéki néphagyományok, népszokások, jeles napok alkalmával természetesen megszólalt és táncba csalogatott az élő sóvidéki népzene. Habár a moldvai néptáncok talán kissé idegennek tűnhetnek a sóvidéki székely ember számára, mégis kiválóan alkalmasak a táncos mozgás bevezetéséhez. Az egyszerű mozgáskincs, a játékos átadási módszer, a körtáncok nagyban segítenek, hogy meg-

szeretessük a gyerekekkel a magyar néptáncokat. A moldvai magyar folklór, a csángó népdal pedig az egész magyar folklórban a legarchaikusabb, megőrizve olyan műfajokat, motívumokat is, amelyek máshol már elenyésztek vagy elenyészőben vannak.

A tanévet szüreti bállal és évadnyitó előadással kezdtük, ahol megtisztelt jelenlétével és színvonalas fellépésével a csikszentdomokosi Elevenek gyerek néptáncsoport. A hagyományos szekeres felvonulást és báli-hívogatót követően csordultig volt a jókedv, vidámság, szőlőkóstolgatás közben sóvidéki és felcsúki zenére, kedvére táncolhatott gyerekek és felnőtt egyaránt. Az őszi folyamán a gyereklakodalmas, vásáros meg a kukoricahántó tevékenységeinken a gyerekek régi szokásokat ismertek meg, belekapcsolódtak a tréfás állatvásáros jelenetbe, a nagymamáink receptje alapján készült máliét kóstolhatták csuhévirág kötés közben.

A közös advent meghittebbé tette a karácsonyvárást és készülődést, a saját kezűleg készített csuhéangyal, betlehem és viaszgyertya hangulatossá és melegebbé a családok ünneplését.

Az újévköszöntés utáni mókás farsangban pedig táncra perdült több tucat gyerek és fiatal, hogy az általunk szervezett néptánc-találkózón a közelebbi és távolabbi magyar gyerekek táncaikat bemutatva ízelítőt kapjanak egymás néptánc-kultúrájából, és a közös táncbájos élményével gazdagodva térhessenek otthonaikba.

A farsang elsíratása és eltemetése után gyimesi csángó vendégeinkkel közösen készültünk a húsvétra, megírva a cserelapis vagy éppen bojtás tojásokat. A pünkösödöt a helyi, sóvidéki népszokások bemutatása, a pünkösdi királynéválasztás színesítette, valamint a parajdi Sótörő Játsszóházzal közösen megszervezett hagyományos pünkösdi rendezvény tette él-

ménydúsabbá szervezők, gyerekek számára egyaránt.

A városi rendezvények alkalmával a játszóház közreműködésével felállított nemezsátor és az ott zajló kézműves tevékenységek pedig odacsalogattak gyereket, felnőttet egyaránt, hogy a közös munka örömeiben készíthesse el ki-ki a saját kis agyagedényét, gyöngyszövését, csuhékosárcáját, nemeztárgyait.

A programsorozat megvalósításáért köszönetet mondunk az Emberi Erőforrás Minisztérium Külhoni Magyarok Osztályának és a Balassi Intézetnek a program megvalósításához szükséges anyagi forrás, valamint az „Educatio S.I.L.” Egyesületnek a jogi és logisztikai háttér biztosításáért.

Kiss Enikő

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

A dél-tiroli autonómiamodell példaértékű számunkra

Május 23-án Kolozsvárott mutatták be Martha Stocker, a Dél-Tiroli Néppárt alelnöke könyvének magyar nyelvű kiadását, amely a Dél-Tiroli önrendelkezés kivívásának útját ismerteti.

„A Dél-tiroli autonómiamodell példaértékűnek tartjuk, sokat és sokszor beszélünk róla, az útról, ami elvezetett az önrendelkezésig. Bár sokszor hivatkozunk rá, nem biztos, hogy mindannyian ismertük a részleteket. Éppen ezért hiánypótló ez a könyv az erdélyi magyar emberek számára” – ezekkel a gondolatokkal vezette fel Kelemen Hunor szövetségi elnök Dr. Martha Stocker *A mi történelmünk. Dél-Tirol 1914 és 1992 között* című könyvét. A magyar nyelvű kiadás bemutatására május 23-án este került sor Kolozsvárott, a Reményik Sándor Galériában.

Az RMDSZ elnöke ismertetőjében elmondta, nagyon érdekes, amint a történész és a politikus szemléletmódja találkozik a kötetben, hiszen Martha Stocker a Dél-Tiroli Néppárt alelnökeként közérthetően, egyszerűen, ám tudományosan megalapozott módon írta le a dél-tiroli autonómiatörekvések folyamatát az első világháborútól kezdődően 1992-ig.

„Nagyon fontos lépésnek tartom, hogy lefordítottuk, és megjelentettük magyarul ezt a könyvet, a következő lépésnek a román fordításnak kell lennie, mert fontosnak tartjuk, hogy a román közvélemény előtt is bemutassuk ezt a példaértékű autonómiamodelt. A történelmi előzményektől kezdődően nagyon sok olyan elem van, amelynek megtaláljuk a megfelelőjét Erdélyben. 1914-ben, az első világháború kitörésével felbomlik az Osztrák-Magyar Monarchia, majd a világháború lezárását jelentő békeszerződések is megszületnek.

Nagyon jól ismerjük mindezt, hasonló módon történtek velünk is az események. Dél-Tirolban ezek után elkezdődött az olasz állam homogenizálási törekvése, ugyanígy történt ez nálunk is. Az út, amely az önrendelkezés kivívásáig elvezetett, nagyon fontos, hiszen segítségünkre lehet, használhatjuk mindazt a tapasztalatot, érvrendszert, technikákat, amelyeket a Dél-Tiroli Néppárt gyakorlatba ültetett. Dél-Tirolban 1992 óta folyamatosan léptetik életbe azokat a rendelkezéseket, amelyek a nyelvhasználat, közhivatalok, vagy média terén újabb és újabb hatásköröket adnak át. Nekünk figyelembe kell vennünk, hogy a dél-tiroliak hogyan tudnak kialakítani az olasz többségi nemzettel egy olyan együttélési modellt, amely ma Dél-Tirolt egy nagyon fontos, gazdaságilag fejlett régióvá teszi” – hangsúlyozta a kötet kapcsán Kelemen Hunor.

Martha Stocker, a könyv szerzője elmondta, örvend, hogy nem csak németül, olaszul és angolul jelent meg kötete, hanem magyarul is, és egyetért azzal, hogy fordítsák le román nyelvre, hiszen amikor a könyve megjelent, ő is sürgette az azonnali olasz fordítást.

„Közös európai tapasztalat a monarchia felbomlása, ezért is kezdődik ezzel a pillanattal a könyvem. A fiatalok számára nagyon fontos, hogy tudják, honnan származnak, hová vezetnek a gyökereik. A két világháború között a fasiszta rendszer idején régiókban felerősödött az asszimiláció, az iskolákban és közhivatalokban csak az olasz volt a hivatalos

nyelv, emlékműveket távolítottak el, utcaneveket, helységneveket változtatattak meg. Aztán Hitler és Mussolini uralma alatt nagyon nehéz helyzetbe kerültek a dél-tiroli németek: választhattak, ha otthon maradnak, asszimilálódnak, vagy áttelepülnek Ausztriába, Németországba. A dél-tiroliak 86 százaléka mondta akkor, inkább az áttelepedést választja, végül 75.000 ember költözött el, ebből 25.000-en visszatelepettek a második világháború után. Ekkor született meg a Párizsi Egyezmény Ausztria és Olaszország között, az önrendelkezés alapjait ekkor tettük le” – ismertette Martha Stocker a dél-tiroli autonómia kezdeteit.

„Azonban az elején két régió közösen kapott autonómiát, Trentino és Dél-Tirol, így az olasz többség megmaradt. Az első regionális parlamentben csupán 24 százalékos jelenlétünk volt, a kisebbségben élők nem találtak munkát, a közalkalmazottak csak olasz nemzetiségűek lehettek, sok ladin fiatal külföldre kényszerült munkát vállalni. Akkor a kormánynak a politikája az volt, hogy ebben a tartományban 51 százalék maradjon az olaszok aránya.

Végül hatalmas tiltakozó akcióra került sor, 35.000 ember kérte a leválást Trentino tartományról, mondván, Dél-Tirolnak joga van a saját autonómiához. Az olasz kormány nem hajlott erre, több tárgyalást folytattunk hiába, aztán Ausztria felvette a kérdést az ENSZ közgyűlésen, és ez volt a legfontosabb pillanat az autonómiaharcunkban. Olasz – német vegyes bizottság alakult az önrendelkezés formájának

kidolgozására, ám minden intézkedést Ausztria felülvizsgálta, és nekünk ez volt a legfontosabb, hiszen bármilyen rendellenesség esetén Ausztria azonnal a nemzetközi intézményekhez tudott fordulni” – mondta a könyv szerzője.

1972-ben született meg az a 132 intézkedést tartalmazó intézkedéscsomag, amely a Dél-tiroli önrendelkezés alapjait rögzítette, az olasz állam módosította saját törvényeit és az alkotmányt is, úgy, hogy 1992-re kulturális és területi autonómia is megvalósult a régióban. Jelenleg három párhuzamos iskolarendszer, olasz, ladin és német működik, 10 évente nyilatkoznak a dél-tiroliak a nemzetiségükről, és ettől függően, arányosan változnak a költségvetési keretek, vagy a közalkalmazottak száma.

„A Dél-Tiroli Néppárt még több autonómiát kér az olasz kormánytól, főként pénzügyi autonómiát. Eddig a befizetett adók 90 százalékát kaptuk vissza az olasz államtól, de gyakran előfordult, hogy az arány alacsonyabb volt. Most azonban egy olyan meg egyezést kötünk az olasz kormányzó párttal, hogy az ott befizetett pénzek ottmaradnak Dél-Tirolban, 90 százalékot visszatartunk, 10 százalékot pedig elküldünk Rómába. Sokan elégedetlenek otthon, de én nem tudnék egy ennél jobb rendszert elképzelni magunknak. Ez egy békés rendszer, a megállapodáson, a meg egyezésen alapszik” – ismertette Martha Stocker a Dél-Tiroli Néppárt törekvéseit mai könyvbemutatóján.

2013. május 23.

Kusztos Endre kiállítása Budapesten

A Budapest XIII. Kerület – Szováta testvérvárosi kapcsolatok jegyében, az együttműködés XV. évfordulója alkalmából 2013. május 31-étől Kusztos Endre szovátai képzőművésznek a szovátai önkormányzat tulajdonában lévő szénrajzaiból Budapesten, a Radnóti Miklós Művelődési Központban rendeztek kiállítást. Az évfordulót és a kiállítást dr. Tóth József a XIII. Kerület polgármestere illetve Péter Ferenc Szováta polgármestere köszöntötte. Az alábbiakban Siklodi Zsolt grafikusművész megnyitóbeszédét, a szemközti oldalon pedig Deák-Sárosi László költő- filmtörténész a kiállításról írt beszámolóját, értékelőjét olvashatják.

Molnos

Kusztos Endre, Szováta díszpolgára (1995), a Magyar Művészeti Akadémia tagja, 1925-ben született, 1966-tól Szovátán él és 88 évesen Szováta legjelentősebb művésze, meghatározó előfutára a mai szovátai lokális képzőművészeti szellemi hagyomány kialakulásának. Ezzel a kiállítással tiszteleg jeles művészünk, városunk, a két település közötti testvérkapcsolat évfordulóján, egy olyan kiállítással, amely patinája méltó pecsété ennek a két település közötti együttműködésnek.

Művészete (Murádin Jenő művészettörténész szerint). "Szénrajzaiban a műkritika Nagy István folytatását látja. „Nagyméretű, tónusos szénrajzain legtöbbször a szülőföld, a Kis-Küküllő mente és az erdélyi Sóvidék tájait örökíti meg. Faluképeiben, csonkult ágú, sziklába kapaszkodó fáiban a kisebbségi lét jelképeit teremti meg.”

Jelen kiállításunkra 30 műalkotást válogattunk, amely többnyire az 1960-as évek és 1970-es évek között készült szénrajzokból és vegyestechnikákból álló művek. Ez a korszak volt, amely alatt Kusztos Endre művészetének jellegzetes arculata kialakult, noha sokan grafikusként említik mégis ezek az alkotások fekete fehér festmények, tehát festészeti stílusjegyekre vallanak. Festészeti tanult Miklóssy Gábor tanítványaként a kolozsvári Képzőművészeti Egyetemen és ez szellemi fejlődésében meghatározó volt. A jellegzetes

szénrajzok tulajdonképpen szénnel festett rajzok, amelyek inkább festői jelleggel bírnak tónusosságukkal, színes szürkeként ható foltjikkal. A vonalak izgalmas felületként egy egységbe csoportosulnak, amelyek hatása az a középszürkének ható tónus, amely a vonalas rajzot egységgé alakítja. Ebből a vonalmezőből csúcsosodik ki a főszereplő a fehér fekete kontraszttal kiemelt házfal, hegy vagy fa és válik minőségi tisztasággá. A hagyományos tájselemlét ami a poszt-Nagybánya utáni erdélyi művészetet jellemezte, menekülés volt az akkori esetleges állami megrendelésekből, elvárásokból, ennek egy ellenpólusa a viszonylagos szabadság és ennek lehető kifejezőmódjai a vizuális

aktuális kontextusban. Ilyen megfontolásból is válogattunk tudatosan ebből az időszakból datálódó portrékat is, amelyeknek ma a XXI.-ik században nem tulajdonítunk nagy jelentőséget, viszont abban az időszakban mikor csak egy ember portréja volt propagálható ezek a jelentéktelennek tűnő emberek arcainak a megrajzolása jelentős kockázattal és vállalással járt, itt említhetjük meg a vizuális művészetek burkolt protestációját, ami nem annyira közérthető viszont nagy jelentőséggel bírt. Szepes Hédi művészettörténész egy szovátai művésztelep zárókiállításán ezt így jellemezte "Rembrandt portréinak bensőséges hangulatát idézi meg Kusztos Endre".

Összegezve a Pro Cultura Hungarica díjas művészünk,

kinek művei a Magyar Nemzeti Galériában is megtalálhatóak - noha nem ilyen szép számban mint itt-, úgy lokális mint univerzális és jelen esetben nem a Római Provinciából Rómába érkező művészet ez hanem a kultúránk és világunk művészetének része, jobban nem is tudja bizonyítani mint ez a mai esemény amikor itt Budapesten ebben a kiállítóterben 30 Kusztos Endre alkotásban tudunk gyönyörködni. Annak reményében, hogy városunk művészeinek a szovátai Önkormányzat a következő évében állandó kiállítást tud nyitni a ma épülő Kusztos Endre Galériában Szovátán, legyen ez egy optimista zárószó.

Kedves tárlatlátogatók Kusztos Endre kiállítását fogadják szeretettel.

Siklodi Zsolt

Színek nélkül is fest

Kusztos Endre festő és grafikus a székelyföldi Makkfalván született 1925. szeptember 27-én, azóta is ezen a tájon él és alkot: a sóvidéki Szovátán.

Tagja a Román Képzőművészek Szövetségének és a Magyar Művészeti Akadémiának. Műveit számos kiállításon mutatták be Erdélyben, Magyarországon és a határainkon túl egészen az Egyesült Államokig. 1972-ben a Magyar Nemzeti Galériában is látható volt ötven képe.

2013. május 31-től az idős alkotó szénrajzaiból Budapesten, a Radnóti Miklós Művelődési Központban rendeztek kiállítást. A válogatás szerénynek tűnik: mindössze harminc szénrajzot tártak a közönség elé, festményeiből egyet sem. Ez a műfaji, hangulati és tematikai behatárolás azonban jót tett a művek befogadásának. Kiemeli mindazt a képzőművészeti értéket, ami csírájában benne a szénrajzokban.

Kusztos Endre leggyakrabban a szülőföldje tájait, embereit örökíti meg. Motívumkezelése révén felfedezi az elszigeteltséget, a pusztulást, az elmúlást – mindebben a szépséget és a mégis továbbélést. A kisebbségi létezés akarva-aka-

ratlan alaphangulata ezeknek a rajzoknak, és a sajátosat magától értetődő természetességgel tágtítja egyetemessé. Képeinek hajlékony ágai, rügyei, csonkolt fatörzsei és arcráncai érezve érthetők a visszajelzések alapján kilométerek százain és ezrein túl is.

A harminc mű közé egyetlen színes zsírkréta rajz került, talán azért is, hogy jelezze a színek, a festészet fele nyitott perspektívát. Egyébként több kritikusa megfogalmazta, hogy Kusztos Endre szénraj-

zai tónuskezelési technikájukban a színek nélkül is a festészet irányába húznak. Olyan lebegés, teltség és árnyalatgazdagság áll össze több képén is, amilyenhez hasonló csak színes technikákkal lehet elérni.

A szén mint képzőművészeti alapanyag önma-

gában is külön eszmeiséggel és poétikával bír. Páskándi Géza írta meg legpontosabban, legtömörebben, hogy miben áll az élő anyag átalakulása a pusztuláson, az emlékezeten és az alkotó újraélesztő beavatkozásán keresztül: „A szén emlékezik. Ahogy az olaj is, hogy szerves eredetű... Sőt néha, gyíkok, rovarok lenyomatával támasztja alá történelmi bibliográfiáját. A sötét tömeg olykor szinte meghittent tárja fel „családi fényképalbumát”. Hanem a szén emlékezete ennyivel lezárul. S akkor jön a grafikus, a festő...” (A szén memóriája)

Kusztos Endre képeinek megtekintése mellett érdemes meghallgatni vagy elolvasni a gondolatait is. A közelmúltban jelent meg Korondon A megmentett hűség című interjúkötet, amelyben a szerző, Székely Ferenc huszonöt sóvidéki íróval, képzőművésszel együtt a jeles szovátai grafikust is kérdezi életéről, művészi felfogásáról.

Deák-Sárosi László

Akvárium

Gyöngygyurámi ragyogása víz alatti csoda, csíkos, foltos, morcos sügér bújik ide-oda.

Pózlások nagymestere tarka guppik hada, a neonhal is akkor szép, ha van egy garmada.

Nagyra nőző cifra diszkosz cammogó remete, szép a szumi csíkozása: ezüst és fekete.

Medencéjük tiszta legyen, kristálycsepp óceán, sima köve, kis kavicsa ragyogó porcelán.

Nem szemetel, nem rikácsol, csendes vízi otthon, csendben ontja, díszét, fényét, szebb vele az otthon.

Szemed ha rajta felejtéd, elbűvölhet máris, halát, zöld növényét, követ ne csak nézd, de lásd is!

Tövisek, virágok

Bábakalács

Száraz gyepek száraz virága, szél fújja, nap cserzi, hamvas krémfehér szépségét holtában is őrzi.

Bogáncs

Szűrös, fodros, lándzsás kóró, útszélek dudvája, Téli ködben színes ékszer: tengelic száll rája.

Csipkerózsa

Hozzáérni alig lehet, ember, madár látja. Bogyójának pirossága tövisét megváltja.

Kökény

Tüskés, kócos, törpe bozót, nincsen haszon belőle? Ha nem volna, mi lenne a szép szemek jelzője?

Német János

Nemzeti összetartozás

Pár év óta napja van a nemzeti összetartozásnak. A trianoni tragédiára emlékezve június 4-ét a magyar Országgyűlés 2010-ben a nemzeti összetartozás napjává nyilvánította.

Sokan kommentálják a döntést. Határon belül és kívül a megosztottságot látva, nem összetartozásról, hanem a politikai arcvonalak mentén létező minden korábnál erőteljesebb szétszabdaltságról beszélnek. Igazuk van nekik.

Mások mindezek ellenére hiszik, hogy létezhet, sőt, bizonyosan létezik összetartozás. Az elmúlt napok árvízkeszültségi példás összefogására gondolva, megalapozottnak tűnik ez az álláspont is.

De megférhet-e egymás mellett két ellentétes igazság? Miért is ne! A világ már csak olyan, hogy ellentétes igazságok – nevezhetjük törvényeknek is – működtek.

A valódi kérdés most nem ez, nem is az igazság vagy bármiféle törvény kategóriájába tartozik annak felvetése, hogy szükségünk van-e egy ilyen napra, és egyáltalán országgyűlési határozattal bármiféle eredmény elérhető-e a Trianon okozta sebek gyógyításában.

A nemzeti összetartozás napja egy alkalom, hogy beszéljünk megcsonkítottságunk, szétszakítottságunk fájdalomáról. Alkalom, hogy tudatunkban ápoljuk az egykori egész emléket. Az összetartozás tudata mellé, ha valamilyen módon megkapjuk az összetartozás érzését is, akkor már nem veszünk el egy idegen nemzet olvasztó tégléjében, és vetődhetünk a világ bármelyik részére, magunkban hordozzuk már azt az otthonosságot, amihez menekülhetünk az idegenségben.

Hogy érthetőbb legyek, a nemzeti összetartozás napján Tata testvérvárosban elmondott ünnepi beszédeimből idézek:

„Az 1982-es spanyol vébé előtt 1981. május 20-án Oslóban világbajnoki selejtező meccset játszott a magyar labdarúgó válogatott. Az első alkalom volt, hogy felillant

előttem a reménye, hogy egy a magyar televízió által sugárzott meccset megnézhessek. Valaki szól, hogy betársulhatok ötödiknek egy autónyi társaságba, amely egy pár tíz kilométernyire lévő magaslatra indul meccset nézni. Székelyföldön, a magyar határtól messzi lévén, mi csak álmodoztunk arról a lehetőségről, hogy magyar televíziót nézhessünk, de akkor egyik napról a másikra híre kelt, hogy ezen a tetőn már sikerült Budapestről képet fognia valakinek.

A magas fennsíkra felkigyózó úton egymást érték a különböző településekről indult személyautók. Odafent valaki megszámolta, és ezer autóról beszélt, s mivel mind utassal

tele érkezett, innen már nem volt nehéz kiszámolnunk, hogy ötezen vagyunk.

Nagyon sokan televíziókészüléket, antennát, állványt hoztak, és nekiláttak a szerelésnek. Mi nem vittünk felszerelést, így az ilyen feladatokból kimaradhatam, ögyeleghettem a buzgólkodók csoportjainál, aztán az első készülék előtt, amely képet fogott és magyarul szóló hozám, időben letelepedtem, hogy aztán jól láthassam a meccset. Egy kisméretű idegen gyártmányú sporttelevízió volt. Aztán kiderült, hogy egyetlen más készülékkel sem sikerül képet varázsolni. Végül mindannyian elpakolták felszereléseiket, és e kis képernyő elé telepedtek.

A napsütéses délutánból sötét este lett, szemerkélni kezdett az eső, s mi szorosan összebújva, mint egy nyáj, arc, arc mellett, test, test mellett, szív, szív mellett, lélegzetet is egyszerre véve, a sötétben egyetlen világos felületre, arra kicsi képernyőre meredtünk. Apró pont volt a labda, gyufaszálynai emberké szaladgáltak a gyepen. Egy sportriporter ismerős neveket mondott, és reménykeltően, bizakodóan beszélt. Van esély itt a jó szereplésre. És mi elhittük neki, mert nagyon akartuk a jó szereplést. És hittük akkor is, amikor már az ellenfél zavartat. Egy hang meg nem zavarta a pillanat áhítatát, egy mocorgás el nem terelte a fi-

gyelmünket, az eső ellen sem védekeztünk másval, mit az összebújással. Ötezer szempár tapadt arra a piciny, kéttenyérnyi képernyőre. Ötezer szempár követte az ideoda pattanó játékszert, de már egyetlen szív dobogott a magyar játékosok sikeréért, és egyetlen akarat próbálta mozgatni őket, hogy gyorsabban elérjék az előttük guruló labdát. És mi hittük, hogy a mi akaratunk is benne van abban az erőben, ami a távoli Os-

lóban hajtotta a magyar fiúkat. És tudtuk, hogy szerte a Kárpát-medencében családi otthonokban vagy másol, akár egy-egy hegytetőn, ameddig csak eltéved a televíziós jel, annyi magyar szív dobban egyszerre. Így aztán csoda-e, ha a fiúk elérték a gyorsan gurulólabdát, csoda-e, ha sikerült kiegyenlíteniük, majd a győzelmet is megszerezniük. A második félidőben Kiss Lászlónak kétszer is sikerült a norvégok hálóját megrezgetnie.

Mikor a játékvezető lefújta a meccset, s a kis képernyő ott fenn a hegyen elsötétült, még pillanatokig úgy maradtunk egymásba bújít, ázott nyájként. A 2-1-es magyar győzelem örömeinek szét kellett áradnia bennünk.

Aztán az est sötétjében valahol a közelben megszólalt egy tárogató, s fájdalmas szép hangjával rávett, hogy vele együtt azt kérjük: „Isten, áldd meg a magyart”, majd nemzeti imánk után székekként azt kérdezzük: „Ki tudja merre, merre visz a végzet?”

Felemelőbb érzésben nem volt részem soha. Örömet éreztem, hogy itt vagyok, hogy része vagyok ennek az ismerősökből és ismeretlenekből álló ember-tömegnek itt a hegyen, akiken látom, hogy ugyanazt érzik, amit én, és része vagyok annak a nemzetnek, amelynek fiai a távoli Norvégiában most helyt álltak.

A tárogatóhang szép népdalokra tért át, a tömeg megmozdult, de senki sem indult meg haza, a varázslat még nem tört meg egészen. Mindenki kezébe pálinkás butykos került, s azal elindult. Mint hangyaboly népe, keresztül-kasul jártuk a mezőt, és egy-egy korty pálinkával köszöntöttük egymást. Senki nem ivott a saját butykosából, mindenki a más markába nyomta az övét. Egy órányi kavargás után kezdett oszladozni a tömeg, az emberek ezzel az élménnyel elindultak hazafelé.

Aki azt hiszi, hogy itt csupán sportról volt szó, a győzelem örömről, az nagyon téved. Sokkal, de sokkal több volt ez annál. Az összetartozás érzését éltük meg. A sportért való, győzelemmel beteljesült lelkesedés csupán katalizátor volt annak a csodának, amit mi – egy elszakított nemzet rész tagjai – akkor éreztünk. Addig csak tudtuk, hogy összetartozunk. Az oslói meccsel a tudásunk mellé az együvé tartozásunk bővítő és melengető érzését is megkaptuk. Mámor is volt bennünk és megnyugtató csendesség is, de főképpen szeretet, ítélkezés és válogatás nélküli elfogadás. Egyek voltunk mindannyian. Egyetlen egészhez tartoztunk. Értettük egymást. Egyetlen szóra sem volt szükségünk, hogy mindannyian ugyanarra gondoljunk: összetartozunk.”

Molnos Ferenc

Erdélyi Gyermekfoci Kupa

Immár XI. alkalommal került megrendezésre az ERDÉLYI GYERMEKFOCI KUPA, melyet a Nemzetközi Gyermekek Szolgálat szervez a volt magyar aranycsapat egykori játékosa, Buzánszky Jenő védnökségével.

A Sófalvi Illyés Lajos Gimnázium focicsapata második alkalommal vett részt ezen a tornán, melyet az erdélyi magyar általános iskolák részére szerveztek. Tizenkét körzetben zajlottak a selejtezők két korosztályban (V-VI. oszt. és VII-VIII. oszt.).

Szováta a Nyárad-Küküllő menti körzethez tartozik. A körzeti bajnokságot Szovátán szervezték meg április végén. Az V-VI. osztályosoknál 6 csapat, a VII-VIII. osztályosoknál 5 csapat között zajlott a bajnokság. Mindkét korosztályban a Sófalvi Illyés Lajos Gimnázium csapata nyert.

Május 9-10-én került megrendezésre Csíkszentdomokoson a döntő, ahol 24 csapat és több mint 250 gyerek rúgta a labdát. Az V-VI. osztályosainknak nem sikerült továbbjutni, mivel harmadikok lettek a csoportban. A nagyobb korcsoportban a Sófalvi Illyés Lajos Gimnázium csapata csoportelsőként jutott tovább.

Az elődöntőben a csernátóni Vég Antal Iskolával játszottak, és sikerült győzniük 3-0-ra. A döntőben körmérkőzéssel döntöttek, a körmérkőzés eredményei: Kápolnás-Petőfi 0-1, Kápolnás-Szováta 1-1 (büntetővel 2-3), Petőfi-Szováta 3-1.

Végeredmény:

1. Szovátai Sófalvi Illyés Lajos Gimnázium;
2. Csíkszeredai Pertőfi Sándor Gimnázium;

3. Kápolnásfalusi Általános Iskola Gimnázium;

A torna gólkirálya Gál Tamás szovátai játékos, kinek tizenháromszor sikerült a hálóba találnia.

A torna fődíja, részvétel Budapesten a gyermeknapok alkalmából szervezett Városliget Gyermekfoci tornán.

Május 25-26-án szervezték ezt a bajnokságot a következő csapatok részvételével:

Szováta-Pécs 1-1;
Pécs-Óbuda 7-0;

Szováta a másik csoport első helyezettjével játszott:

Régió SC-Szováta 2-1.

Így utána a Czabán Általános Iskolával a bronzmeccset küzdötték. Eredmény: 1-1 (büntetővel 3-2-re nyert Szováta).

Az ünnepélyes díjkiosztón a csapatkapitány Kövér Lászlótól a magyar országgyűlés

1. csoport:

1. Régió SC;
2. Czabán Általános Iskola;
3. P I O K Általános Iskola;

II. csoport:

1. Óbudai Általános Iskola;
2. Szovátai Sófalvi Illyés Lajos Gimnázium;
3. Pécsi Sport Klub;

A II. csoport körmérkőzés eredményei:

Óbuda-Szováta 2-5;

elnökétől vehette át a serleget és az ajándékokat.

A Sófalvi Illyés Lajos Gimnázium Budapesti bronzot nyert focicsapatának játékosai: Gál Tamás, Kénesi Béla, Csörtán Valentin, Néma Róbert, Fekete Bence Árpád, Demeter Attila, Deák Norbert, Vadász Barna és Ötvös Alex.

Szép volt fiúk!

Kacsó Rozália

Érmekkel Kolozsvárról

A szovátai Medve-tó Sportklub Taekwondo WTF Sasok szakága Máté Miklós edző és Kiss István oktató vezetésével részt vettek június 8-9-én a Kolozsváron megrendezett Országos Gyermekek versenyen 3 sportolóval.

Eredmények:

László Botond – gyerek 1 -35 kg – arany ;

Tófalvi Roland – gyerek 1

-25 kg – bronz;

Nagy Henrietta – gyerek 1

-25 kg – bronz;

Érdekesség: László Botond ebben az évben harmadszor állt a dobogó tetején és egyik ellenfelét 210-ra verte.

Köszönetet mond a csapat a városi önkormányzatnak és a szülőknek, mert az ők pozitív hozzáállásukat is tükrözik az eredmények.

Készítette: Molnos Ferenc				Kiváló (egy l-lel)	Tágasba	Zavart kobra	Tamási-ben	Böloni Domokos	Pénzügyi fogalom		
Kanadába vetődött barát itt- honi látogatása végén kérdezi a szóvatai székelyt: - Jössz-e velem Torontóba? - ... (válasz a rejtvény kiemelt sorában)				Poén	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
				Kutya- fajta								
				... kúria (Szom- batfalva)						Ravasz Domokos Tér ...		
... kora, X. század	Igeképző	Könnyze- nei stílus	Londoni park iRip					Izzó Slag	✓			
Krizba Korondon	✓	✓	✓	✓			Intingsztus ... Danes, am. szín.	✓				
Szándéko- zott						Majomnév Olasz tűzhányó	✓					
El		Elvörösödés Együtt élő (románból)			Ősöm Szóvatai víz	✓						
AAA		✓	Isti falun Szellemi belépés		✓			Vajon azok? Uzsorás				
Olimpiai szerv			✓	Motorke- rékpár A szárnyas				✓	Edward Egy havi tudnivaló			
Román exminiszter				✓	Idegen Sára Tamariska				✓	Volt Brazil tagállam		
USA- elnök					✓	Régi római aprópénz	Európai nagyvállalat Er			✓		
Felhő- szakadás						✓	✓	Átad Dán város				
Avatás							Oti vés Parkolni kezd	✓				
Tisztá- talan						Slicc, rom. Olasz folyó	✓					
Fazekas- ságra utaló családnév						... Rubió, énekesnő Kedd	✓					
... János, énekes				Kár- katona	✓							

Felelős kiadó: Szóvata Város Polgármesteri Hivatala, Péter Ferenc polgármester
Szerkeszti: Molnos Ferenc, Grafikai szerkesztő: Siklodi Zsolt
Lapszámunk munkatársai: Deák-Sárosi László, Kacsó Rozália, Kiss Enikő, Kiss János,
Lőrinczi Hajnalka, Máté Miklós, Nagy László, Német János

ISSN 2069-0827